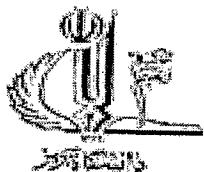

الله
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(F.P.Q - R.M.)

دانشکده مهندسی عمران

گروه خاک و پی

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی خاک و پی

عنوان

بررسی تاثیر موادآلی در ثبت خاکهای ریزدانه

استاد راهنما

دکتر هوشنگ کاتبی

استاد مشاور

دکتر جمشید صدر کریمی

لیسانس اطلاعات مارکeting
تئزیزی مارک

پژوهشگر

۱۳۸۹/۵/۱۰ فرزانه کیومرزی

۱۳۸۹ فروردین

تقدیم به پدر و مادرم

که کسب علم را بر من تکلیف نمودند
و موفقیت خود را مدیون آنها هستم.

تقدیر و تشکر

خداآوند یگانه را سپاس می گوییم که توفیق عنایت نمود تا بتوانم این پایان نامه را تدوین نمایم و سعادت عطا نمود تا آن را با موفقیت به اتمام رسانم. این مجموعه تدوین نمی شد مگر با زحمات بی دریغ عزیزانی که مرا در این راه یاری نمودند. جا دارد از آنها تشکر و قدردانی نمایم.

- از استاد راهنمای خود جناب آقای دکتر هوشنگ کاتبی که هم در طول تدوین این رساله و هم در طول تحصیل مرا صادقانه یاری نمودند سپاسگزارم و صمیمانه ترین تشکر و قدردانی ام را نثار ایشان می نمایم.
- از آقای دکتر جمشید صدر کریمی که مشاورت پایان نامه را بر عهده داشتند تشکر می نمایم.
- از اعضای محترم هیات علمی گروه مهندسی خاک و پی که همواره در طول تحصیل مرا مساعدت نمودند قدردانی می نمایم.
- از کلیه همکاران و کارکنان دانشکده به ویژه همکاران آزمایشگاه مکانیک خاک تشکر می نمایم.

ادامه چکیده :

افزایش یافته است و منحنی های تراکم هموارتر شده است.

به منظور ارزیابی خواص مهندسی خاکهای موجود، آزمایش مقاومت فشاری تک محوری بر روی نمونه های ثبیت شده با آهک انجام گرفته است. در تمامی خاکها بعد از ۲۸ روز عمل آوری مقاومت فشاری به

میزان محسوسی افزایش یافته است. این کسب مقاومت با افزایش درصد ماده آلی کاهش می یابد.

PH در همه نمونه ها بعد از ۲۸ روز عمل آوری کاهش یافته است و بر میزان این کاهش، با بالا رفتن درصد ماده آلی افزوده شده است. این کاهش PH، با ایجاد تاخیر در تجزیه و اتحال سیلیکات های خاک، از تشکیل ژل هیدراته سمنتاسیون جلوگیری می کند و کسب مقاومت در خاکهای آلی دار را مختل می نماید.

با توجه به نتایج آزمایشات، با افزوده شدن درصد ماده آلی از ۰.۹٪ تا ۰٪، تنها خاکهای دارای ۰.۳٪ ماده ارگانیک به ازای ۶ و ۸ درصد آهک به خوبی ثبیت شده اند. با افزوده شدن بیش از ۰.۳٪ ماده ارگانیک به خاک ریزدانه موجود، علی رغم اصلاح ویژگی های خمیری، تورمی و انقباضی، کسب مقاومت انجام نگرفته است و فرایند ثبیت با آهک ناموفق بوده است.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۱
۵
ح

فهرست مطالب
فهرست اشکال
فهرست جداول

فصل اول : کلیات طرح

۱
۲
۷
۸

-۱-۱- مقدمه
-۱-۲- طرح مساله و ضرورت انجام تحقیق
-۱-۳- اهداف تحقیق
-۱-۴- روش تحقیق

۱۰
۱۰
۱۲
۱۲
۱۲
۱۲
۱۳
۱۳
۱۳
۱۳
۱۴
۱۴
۱۴
۱۵
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۸
۱۸
۲۰
۲۰
۲۱

فصل دوم : بررسی منابع

-۱-۱-۱- موادآلی خاک
-۱-۱-۲- تعریف مواد آلی خاک
-۱-۲-۱-۲- ترکیب شیمیایی مواد آلی خاک
-۱-۲-۱-۲- عوامل موثر بر نوع و تراکم مواد آلی خاک
-۱-۲-۱-۲- زمان
-۱-۲-۱-۲- اقلیم
-۱-۲-۱-۲- پوشش گیاهی
-۱-۲-۱-۲- توبوگرافی
-۱-۲-۱-۲- ویژگی های سنگ مادر
-۱-۲-۱-۲- طبقه بندی موادآلی موجود در خاک (شیمیایی)
-۱-۲-۱-۲- مواد غیر هومیک
-۱-۲-۱-۲- مواد هومیک
-۱-۲-۱-۲- تشكیل مواد هومیک
-۱-۲-۱-۲- ویژگی های مواد هومیک
-۱-۲-۱-۲- گروههای عاملی
-۱-۲-۱-۲- ارتباط بین ظرفیت تبادل کاتیونی و PH
-۱-۲-۱-۲- واکنش های مواد آلی
-۱-۲-۱-۲-۱-۱- واکنش بین مواد آلی و فلزات
-۱-۲-۱-۲-۱-۱- واکنش های بین مواد آلی خاک و رس
-۱-۲-۱-۲-۱-۱- روشهای تعیین درصد مواد آلی در خاک
-۱-۲-۱-۱-۱- استفاده از چارت‌های رنگ - درصد ماده آلی
-۱-۲-۱-۲-۱-۱-۱-۲- تکنیک اکسیداسیون کربن

فهرست اشکال

صفحه

عنوان

۳	شکل شماره ۱-۱: پروفیل تیپ خاک در مناطق معتدل
۱۱	شکل شماره ۱-۲: لایه پیت واقع شده بروی خاک معنی
۱۱	شکل شماره ۲-۲: مراحل تجزیه مواد بیولوژیکی
۲۲	شکل شماره ۳-۲: Elementar VarioMax C-H-N
۲۳	شکل شماره ۴-۲: Portable UV-Vis Spectrophotometer
۲۵	شکل شماره ۵-۲: فلوچارت طبقه بندی خاکهای ریز دانه (۵۰٪ یا بیشتر عبوری از الک شماره ۲۰۰)
۳۰	شکل شماره ۶-۲: لایه ای از پیت با مراحل مختلف تجزیه
۳۳	شکل شماره ۷-۲: طبقه بندی خاکهای آلی و پیت مطابق روش موسسه حمل و نقل آلاسکا
۳۸	شکل شماره ۸-۲: تاثیر مواد آلی بر سطح ویژه خاک
۴۱	شکل شماره ۹-۲: اسکن با میکروسکپ الکترونی برای یک نوع خاک ایلیتی بدون مواد ارگانیک خاک
۴۱	شکل شماره ۱۰-۲: اسکن با میکروسکپ الکترونی برای یک نوع خاک ایلیتی با ۸/۹٪ مواد ارگانیک
۴۲	شکل شماره ۱۱-۲: تغییرات حدود روانی و خمیری با درصد ماده ارگانیک خاک
۴۲	شکل شماره ۱۲-۲: تغییرات شاخص خمیری با درصد ماده آلی خاک
۴۳	شکل شماره ۱۳-۲: تغییرات وزن مخصوص خشک ماکریم با درصد ماده آلی
۴۴	شکل شماره ۱۴-۲: تغییرات مقاومت فشاری با درصد ماده آلی
۴۵	شکل شماره ۱۵-۲: تغییرات میزان تورم با درصد ماده آلی
۴۷	شکل شماره ۱۶-۲: مقایسه ضخامت لایه های تثبیت شده با لایه های تثبیت نشده
۵۲	شکل شماره ۱۷-۲: فرایند غلبه نیروی جاذبه بین ذرات رس بر نیروی دافعه در عمل تثبیت
۵۳	شکل شماره ۱۸-۲: فرایند تبدال یونی و فولکولاسیون
۵۴	شکل شماره ۱۹-۲: واکنش پوزلانی در فرایند تثبیت
۵۹	شکل شماره ۲۰-۲: تغییرات مقاومت برشی با زمان
۵۹	شکل شماره ۲۱-۲: تاثیرافزایش دما بر کسب مقاومت فشاری تک محوری نمونه های رسی

- شکل شماره ۲۲-۲: تاثیر کربن ارگانیک بر واکنش پذیری آهک
شکل شماره ۲۳-۲: تاثیر مواد آلی بر مقاومت فشاری رسهای تثبیت شده با آهک زنده و سیمان
شکل شماره ۲۴-۲: مقایسه شاخص خمیری خاکها ی تثبیت شده با آهک و تثبیت نشده
شکل شماره ۲۵-۲: تغییرات ضریب کاهش خمیری خاکها ی آلی
شکل شماره ۲۶-۲: مقاومت فشاری نمونه های تثبیت شده با آهک در دوره های عمل آوری.....
شکل شماره ۲۷-۲: تغییرات PH خاکها ی تثبیت شده با آهک با زمان عمل آوری
شکل شماره ۲۸-۲: تغییرات درصد ماده آلی با زمان عمل آوری
شکل شماره ۲۹-۲: رشد مقاومت رسهای تثبیت شده با آهک و سیمان
شکل شماره ۳۰-۲: کاهش مقاومت خاکها ی تثبیت شده با آهک و سیمان در مجاورت نمک
شکل شماره ۳۱-۲: آنالیز ترکیب شیمیایی رس آلی دار(۶٪ ماده آلی) تثبیت شده با ۱۰٪ آهک
شکل شماره ۳۲-۲: آنالیز ترکیب شیمیایی رس عاری از مواد آلی تثبیت شده با ۱۰٪ آهک
شکل شماره ۳۳-۲: مقایسه مقاومت فشاری و غلظت یونهای سیلیکات در مخلوط تثبیت شده.....
شکل شماره ۳۴-۲: ذرات رس پوشیده شده با مواد ارگانیک
شکل شماره ۳۵-۲: ذرات رس بعد از افزودن نمک
شکل شماره ۳۶-۲: ساختمان رس آلی (سمت راست) و رس بدون ماده آلی ، تثبیت شده
شکل شماره ۳۷-۲: ساختمان رس آلی تثبیت شده با ۱۰٪ آهک و ۲۸ روز عمل آوری و.....
شکل شماره ۳۸-۲: شکل شماتیک روش تجزیه حرارتی تفاضلی
شکل شماره ۳۹-۲: اسکن به روش DSC برای آهک هیدراته و رس بنتونیت قبل از مخلوط کردن
شکل شماره ۴۰-۲: اسکن به روش DSC برای خاکها ی تثبیت شده با ۶٪ آهک و.....
شکل شماره ۴۱-۲: نتایج آزمایشات EDS و اسکن با میکروسکوپ های الکترونی
شکل شماره ۴۲-۲: زون بندی برپایه میزان اسید هومیک و درصد رطوبت و جدول بیندر های
شکل شماره ۴۳-۲: تغییرات مقاومت فشاری نمونه های رس آلی دار تحت اثر تثبیت کننده های..
شکل شماره ۱-۳: دستگاه تحکیم مورد استفاده در آزمایش تعیین پتانسیل تورم خاکها
شکل شماره ۲-۳: تجهیزات تعیین PH در خاک
شکل شماره ۳-۳: دستگاه تعیین مقاومت فشاری نمونه های تثبیت شده با آهک

- شکل شماره ۴-۳: تجهیزات مورد نیاز برای تعیین حدود خمیری ۱۰۲
- شکل شماره ۴-۱: نمودار فرایند انجام آزمایشات و ارائه نتایج ۱۰۶
- شکل شماره ۴-۲: نمودار توزیع اندازه ذرات خاک طبیعی ۱۰۸
- شکل شماره ۴-۳: نمودار تغییرات تورم آزاد- زمان برای خاکهای طبیعی، A، B و C ۱۱۲
- شکل شماره ۴-۴: منحنی تراکم خاکهای طبیعی، A، B و C ۱۱۴
- شکل شماره ۴-۵: نمودار تغییرات درصد رطوبت بهینه با درصد ماده آلی ۱۱۵
- شکل شماره ۴-۶: نمودار تغییرات وزن مخصوص خشک ماکریم با درصد مواد آلی ۱۱۵
- شکل شماره ۴-۷: آهک مینیمم لازم برای اصلاح موقتی خاکها ۱۱۷
- شکل شماره ۴-۸: نمودار تغییرات PH با درصد آهک برای خاک طبیعی ۱۱۸
- شکل شماره ۴-۹: نمودار تغییرات PH با درصد آهک برای خاک A ۱۱۸
- شکل شماره ۴-۱۰: نمودار تغییرات PH با درصد آهک برای خاک B ۱۱۸
- شکل شماره ۴-۱۱: نمودار تغییرات PH با درصد آهک برای خاک C ۱۱۹
- شکل شماره ۴-۱۲: نمودار تغییرات حد روانی و حد خمیری خاک طبیعی با تغییر درصد آهک ۱۲۳
- شکل شماره ۴-۱۳: نمودار تغییرات نشانه خمیری خاک طبیعی با تغییر درصد آهک ۱۲۴
- شکل شماره ۴-۱۴: نمودار تغییرات حد روانی و حد خمیری خاک A با تغییر درصد آهک ۱۲۴
- شکل شماره ۴-۱۵: نمودار تغییرات نشانه خمیری خاک A با تغییر درصد آهک ۱۲۴
- شکل شماره ۴-۱۶: نمودار تغییرات حد روانی و حد خمیری خاک B با تغییر درصد آهک ۱۲۵
- شکل شماره ۴-۱۷: نمودار تغییرات نشانه خمیری خاک B با تغییر درصد آهک ۱۲۵
- شکل شماره ۴-۱۸: نمودار تغییرات حد روانی و حد خمیری خاک C با تغییر درصد آهک ۱۲۵
- شکل شماره ۴-۱۹: نمودار تغییرات نشانه خمیری خاک C با تغییر درصد آهک ۱۲۶
- شکل شماره ۴-۲۰: نمودار تغییرات ضریب Rf_{p1} با درصد ماده آلی ۱۲۷
- شکل شماره ۴-۲۱: نمودار ویژگی های تراکمی خاک طبیعی ثبیت شده با درصدهای مختلف... ۱۲۸
- شکل شماره ۴-۲۲: نمودار ویژگی های تراکمی خاک A ثبیت شده با درصدهای مختلف آهک ۱۲۹
- شکل شماره ۴-۲۳: نمودار ویژگی های تراکمی خاک B ثبیت شده با درصدهای مختلف آهک ۱۲۹
- شکل شماره ۴-۲۴: نمودار ویژگی های تراکمی خاک C ثبیت شده با درصدهای مختلف آهک ۱۳۰

- شکل شماره ۴-۲۵: تغییرات انقباض خطی خاکها به ازای درصد های مختلف آهک
۱۳۱
- شکل شماره ۴-۲۶: نمودار تغییرات ضریب Rf_{dA} با درصد ماده آلی
۱۳۲
- شکل شماره ۴-۲۷: نمودار تغییرات پتانسیل تورم آزاد خاک طبیعی به ازای درصد های مختلف...
۱۳۴
- شکل شماره ۴-۲۸: نمودار تغییرات پتانسیل تورم آزاد خاک A به ازای درصد های مختلف آهک
۱۳۴
- شکل شماره ۴-۲۹: نمودار تغییرات پتانسیل تورم آزاد خاک B به ازای درصد های مختلف آهک
۱۳۵
- شکل شماره ۴-۳۰: نمودار تغییرات پتانسیل تورم آزاد خاک C به ازای درصد های مختلف آهک
۱۳۵
- شکل شماره ۴-۳۱: نمودار تغییرات ضریب Rf_{FS} با درصد ماده آلی
۱۳۵
- شکل شماره ۴-۳۲: نمودار تغییرات مقاومت ۱ روزه نمونه های خاک به ازای درصد های مختلف ...
۱۳۸
- شکل شماره ۴-۳۳: نمودار تغییرات مقاومت ۲۸ روزه نمونه های خاک به ازای درصد های مختلف ...
۱۳۹
- شکل شماره ۴-۳۴: نمودار تغییرات مقاومت ۱ و ۲۸ روزه خاک طبیعی به ازای درصد های مختلف ...
۱۳۹
- شکل شماره ۴-۳۵: نمودار تغییرات مقاومت ۱ و ۲۸ روزه خاک A به ازای درصد های مختلف آهک
۱۴۰
- شکل شماره ۴-۳۶: نمودار تغییرات مقاومت ۱ و ۲۸ روزه خاک B به ازای درصد های مختلف آهک
۱۴۰
- شکل شماره ۴-۳۷: تغییر مقاومت ۱ و ۲۸ روزه خاک C به ازای درصد های مختلف آهک
۱۴۱
- شکل شماره ۴-۳۸: نمودار تغییرات ضریب f_{q_u} با درصد ماده آلی
۱۴۲
- شکل شماره ۴-۳۹: نمودار تغییرات ضریب Rf_{PH} با درصد ماده آلی
۱۴۲

فهرست جداول

صفحه	عنوان
۱۲	جدول شماره ۲-۱: عناصر اصلی تشکیل دهنده مواد آلی
۱۶	جدول شماره ۲-۲: عناصر تشکیل دهنده مواد هومیک در تعدادی از خاکهای آلی
۱۸	جدول شماره ۲-۳: سهم CEC خاک و مواد آلی در مقادیر PH مختلف خاک
۲۸	جدول شماره ۲-۴: تعیین درجه همیفیکاسیون پیت ها به روش وان پست
۲۹	جدول شماره ۲-۵: نامگذاری پیت ها
۵۵	جدول شماره ۲-۶: مقاومت فشاری کانی های مختلف ثبت شده با آهک
۶۶	جدول شماره ۲-۷: ویژگی های مهندسی خاکهای آلی صحرابی
۶۷	جدول شماره ۲-۸: رطوبت بهینه و دانسیته ماکریم در خاکهای ثبت شده با آهک
۷۳	جدول شماره ۲-۹: ویژگی های خاکهای مورد استفاده اونیتساکو
۷۶	جدول شماره ۲-۱۰: ویژگی های خاکهای مورد مطالعه کوسلانانت
۸۷	جدول شماره ۲-۱۱: افزایش مقاومت رسهای آلی ثبت شده با بیندرهای مختلف
۱۰۸	جدول شماره ۴-۱: ویژگی های خاک طبیعی مورد مطالعه
۱۱۰	جدول شماره ۴-۲: درصد مواد آلی خاکهای مورد مطالعه
۱۱۱	جدول شماره ۴-۳: وزن مخصوص ویژه خاکهای طبیعی، A، B و C
۱۱۲	جدول شماره ۴-۴: درصد تورم آزاد خاکهای طبیعی، A، B و C
۱۱۶	جدول شماره ۴-۵: حدود اتربرگ خاکهای طبیعی، A، B و C
۱۱۹	جدول شماره ۴-۶: PH خاکهای طبیعی، A، B و C
۱۲۰	جدول شماره ۴-۷: درصد های آهک مینیمم برای اصلاح موقتی خاک
۱۲۱	جدول شماره ۴-۸: تغییرات PH خاکهای ثبت شده با آهک بعد از ۲۸ روز عمل آوری
۱۲۳	جدول شماره ۴-۹: نتایج آزمایشات حدود اتربرگ خاکهای ثبت شده با درصد های مختلف آهک
۱۲۸	جدول شماره ۴-۱۰: ویژگی های تراکمی خاکهای ثبت شده با آهک
۱۴۳	جدول شماره ۴-۱۱: درصد های آهک بهینه برای ثبت خاک

فصل اول :

کلیات طرح

۱-۱- مقدمه

رشد روز افزون جمعیت، گسترش شهرها و ضرورت ایجاد ساخت و سازهای زیر بنایی موجب افزایش تقاضا برای ایجاد سازه‌های عمرانی، صنعتی، مسکن و شبکه‌های ارتباطی شده است. این امر صنایع ساخت و ساز را جهت استفاده از زمینهای نامناسب با مشخصات فنی نامطلوب ترغیب می‌نماید. برخی از این زمینهای نامناسب نهشته‌های طبیعی هستند که به دلیل وجود مواد آلی^۱ و سن جوان ژئولوژیکی، بارهای بزرگ و سنگینی را در طول فرایند تکوین تحمل نکرده‌اند و بنابراین دارای مقاومت برشی پایین و پتانسیل خوش و قابلیت تراکم پذیری بسیار بالا هستند. در نتیجه ساخت فونداسیون‌های سنگین، سدهای خاکی و اجرای سازه‌های حجمی بر روی این زمین‌های نرم با تراکم پذیری بالا، برآیند قابل قبولی ندارد و موجب نشستهای متفاوت و بسیار زیاد، گسیختگی‌ها، ترکهای متعدد و تغییر شیب روسازی‌ها در زمان بهره برداری و استفاده از لایه‌های بستر متنوع، ضخیم و پر‌هزینه در زمان اجرا می‌گردد.

خاکهای آلی^۲ یا خاکهای آلی دار^۳، با محتوای متغیری از مواد ارگانیک به عنوان مفاهیمی با معانی مختلف در مهندسی ژئوتکنیک بکار رفته است. این خاکها در ضمن فرایند تجزیه مواد ارگانیکی غیر زنده همانند بقایای گیاهان و جانوران تشکیل می‌شوند و پروسه تجزیه آنها عمدتاً تحت تاثیر فعالیت‌های باکتریایی، شرایط آب و هوایی گرم، رطوبت مناسب و دسترسی به اکسیژن قرار دارد.

دستورالعمل‌های پراکنده‌ای برای تعریف و مرتبط نمودن این خاکها به گروههای شناخته شده، ارائه شده است. با صرفنظر از جزئیات بیان شده بوسیله محققان مختلف، خاکهای آلی را می‌توان در گروههای اصلی زیر قرار داد :

۱- بخش کوچکی از خاکهای آلی مانند پیت^۴ و گیتچا^۵، بطور کامل و خالص به شکل ارگانیک می‌باشند.

¹ - Organic matter

² - Organic soil

³ - Soils with an organic content

⁴ - Peat

⁵ - Gyttja

۲- بخش بزرگتری از خاکهای آلی شامل خاکهایی هستند که در مرحله انتقال و تغییر شکل با خاکهای معدنی ترکیب شده اند. نظیر گیتجاهای رس دار، رس های ارگانیک دار و رسوبات دشتهای سیلابی.

۳- خاکهای غنی از سولفیدها که عمدتاً شامل سیلت های سرشار از سولفید هستند. مانند خاکهای باتلاقی، لجن زاری و مردابی.

۴- خاکهای سطحی که دارای درصد هایی از مواد ارگانیک می باشند.

۵- با کمی گسترش دادن مرز خاکهای آلی، رسوباتی غنی از کربنات کلسیم نظیر، مارن ها و خاکهایی که دارای جدار سیلیسی شبیه دیاتومه ها می باشند، شامل مفهوم خاکهای ارگانیک می شوند.

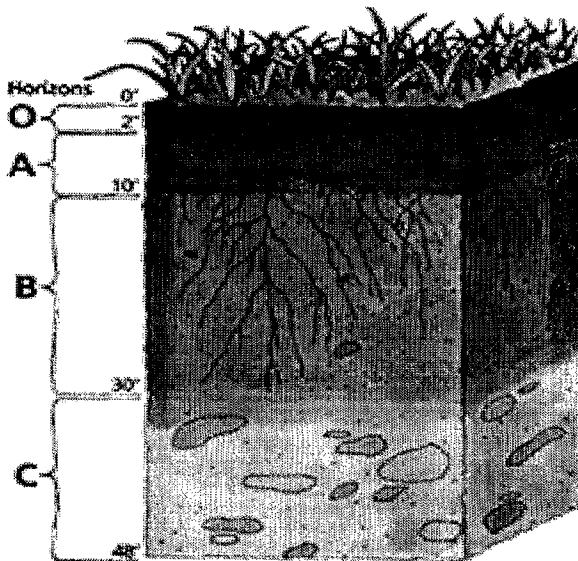
مارن ها، اغلب در مناطق با سنگ بستر آهکی و در مجاورت با نهشته های پیتی تشکیل می شوند. با توجه به شکل گیری خاکهای آهکی، که در اثر تجمع مکانیکی و رسوب گذاری کلسیم محلول در آب و ترکیبات آهن دار بدون کمک و یا با کمک ارگانیسم ها انجام می گیرد، این خاکها را در گروه خاکهای تاحدودی ارگانیک قرار داده اند [۲۴].

۱-۲- طرح مساله و ضرورت انجام تحقیق

وجود مواد ارگانیک در ترکیب خاک به دلایل شیمیایی، فیزیکی و بیولوژیکی ویژگی های مهندسی خاک را به شدت تحت تاثیر قرار می دهد و موجب کاهش ویژگی های مقاومتی خاک می شود. اغلب روسازی های اجرا شده بر روی لایه های نازکی از خاکهای آلی، که در بین لایه های خاک محصور شده و در مراحل ساخت و طراحی مورد توجه قرار نگرفته اند، در طول سالیان متتمادی منجر به نشت های مکرر، ترکهای متعدد و تخربی های موضعی روسازی ها شده اند و هزینه های هنگفتی را برای تعمیر و بازسازی به وجود می آورند. میزان تاثیر مواد آلی بر ویژگی های خاک شدیداً متغیر می باشد و بستگی به میزان تجزیه مواد ارگانیک، ترکیبات شیمیایی، درصد مواد آلی، بار الکتریکی و ظرفیت تبادل کاتیونی ذرات ارگانیک دارد. ویژگی های خاکهای آلی از مواد ارگانیک تشکیل دهنده آن منشا می گیرد.

مواد ارگانیک در خاکها، عمدتاً شامل مخلوط هایی مرکب از بقاوی ای تجزیه شده گیاهان و حیوانات در سطوح مختلف و مواد حاصل از تجزیه شیمیایی و بیولوژیکی آنها می باشد. منشاً اصلی مواد

ارگانیک خاک، الیاف گیاهی است، این الیاف به وسیله اشکال مختلف ارگانیسم‌های خاک، تجزیه و هضم و در طی زمان از طریق نفوذ و شسته شدن، به لایه‌های پایین خاک منتقل می‌شوند. با توجه به تنوع وسیع الیاف سلولزی در گیاهان، مواد آلی موجود در خاک‌ها نیز دارای طیف گسترده‌ای هستند.

شکل شماره ۱-۱: پروفیل تیپ خاک در مناطق معتدل [۳۷]

خاک شناسان، در شکل عمومی، خاکها را با سه افق A، B و C مشخص می‌کنند و در مناطق معتدل افق O را به آنها اضافه می‌نمایند.

افق A، اغلب از رس و مواد معدنی غیر قابل حل مثل کوارتز تشکیل می‌شود که در طول زمان درازی شکل می‌گیرد. مواد قابل حل معمولاً از این لایه شسته می‌شوند. افق B، بعد از افق A قرار گرفته است که مواد ارگانیک کمی دارد و اغلب از مواد معدنی قابل حل و اکسیدهای آهن تجمع یافته در لایه‌های عدسی شکل، تشکیل شده است. افق C، پایین ترین لایه خاک است که به تدریج با قطعات شکسته و هوازده سنگ مادر جایگزین شده و از طریق دگرگونی‌های شیمیایی با رس ترکیب یافته است. افق O، از مواد آلی تجزیه شده و یا تجزیه نشده ترکیب یافته است، که این افق ممکن است در سطح و یا در هر عمقی از سطح مدفون شده باشد. شرایط آب و هوایی در ایجاد این لایه نقش زیادی دارد.

در مناطق مرطوب و گرمسیری افق‌های O و B وجود ندارند، زیرا مواد ارگانیک سریعاً اکسیده شده و فرصتی برای انباست پیدا نمی‌کنند. به این دلیل مقدار و عمق لایه‌های ارگانیک دار در مناطق و اقلیم‌های مختلف، متغیر می‌باشد [۳۷].

خاکهای آلی که در بسیاری از مناطق اروپایی و در برخی مناطق ایران یافت می‌شوند، طیفی از رس‌های با مواد آلی کم تا پیت (خاک کاملاً آلی) را شامل می‌شوند. در رس‌های آلی دار، مواد ارگانیک به شکل غیر متبلور و نامنظم در منافذ ریز کانی‌های خاک قرار می‌گیرد و با آن ادغام می‌شود، این ذرات کلوئیدی ادغام شده با کانی‌ها، موجب کاهش نفوذ پذیری و در مواردی موجب افزایش تمایل به خزش می‌گردد. مشکلات مهندسی در این خاکها، مشابه مشکلات به وجود آمده در خاکهای رسی نرم است. اما این خاکها به دلیل تراکم پذیری بالا، تاثیرات خزشی زیاد، تنש‌های موثر و مقاومت خیلی پایین و در برخی موارد نفوذ پذیری خیلی کم، با مشکلات بیشتری همراه هستند.

در خاکهای کاملاً آلی، نظیر پیت‌ها، مواد ارگانیک به شکل الیاف و فیبرهایی با ساختار شل و درهم تابیده انباسته شده‌اند. به دلیل درصد بالای مواد ارگانیک، ویژگی‌های مهندسی این نوع خاکها، در تمام زمینه‌ها کاملاً متفاوت است. به این ترتیب ویژگی‌های خاکهای آلی از مواد ارگانیک تشکیل دهنده آنها منشا می‌گیرد و خصیصه‌های مهندسی و رفتار آنها با توجه به نوع و مقدار ماده ارگانیک متغیر می‌باشد. تنوع وسیع در خاکهای آلی که از تعدد و تنوع مواد تشکیل دهنده آنها ناشی می‌شود، باعث می‌گردد که طبقه‌بندی، آزمایش‌ها و پیش‌بینی رفتارهای مهندسی این خاکها بسیار مشکل باشد [۲۴].

در فعالیت‌های مهندسی و پروژه‌های عمرانی، در برخورد با خاکهای آلی، دو شیوه مدنظر قرار می‌گیرد، در شیوه اول با توجه به شرایط مکانی، بر تغییر مسیر راه، برداشت لایه آلی دار و تعویض خاک تاکید می‌شود و در صورت عدم توجیه اقتصادی و مهندسی شیوه اول، روش‌های اصلاح این خاکهای نرم مطرح می‌گردد. اصلاح خاک را می‌توان با روش‌های مکانیکی و یا روش‌های شیمیایی انجام داد. روش‌های مکانیکی عمدتاً شامل روش‌های تعدیل بار، پیش بارگذاری و اعمال سربار و ساخت چند مرحله‌ای است. در اصلاح شیمیایی، خاک با بیندرهایی مانند سیمان، آهک، گچ و محصولات جانبی صنعتی نظیر سرباره کوره‌های بلند، خاکستر‌های بادی^۱ و پوزلان‌هایی مانند سیلیس و آلومین ترکیب می‌شود. بروز واکنش‌های شیمیایی بین بیندر و خاک باعث می‌گردد که مخلوط تولید شده دارای مقاومت برابری بیشتر، قابلیت تراکم و جابجایی بهتر، درصد انقباض و خاصیت خمیری کمتری نسبت به خاک طبیعی اولیه باشد.

برای تثبیت خاکهای آلی دار از شیوه‌های متعدد علمی و تجربی استفاده می‌شود، که دو شیوه (ثبتیت عمیق)^۲ و (ثبتیت توده‌ای)^۱ روش‌های متداول تری هستند. در ثبتیت عمیق، ستون‌هایی از

¹-fly ash

²- deep stabilization

خاک تثبیت شده تا عمق لازم توسعه می یابد و باعث افزایش ظرفیت باربری می شود. این ستون ها در برخی مواقع با کاهش درصد آب موجود در خاک موجب چگالتر شدن و افزایش مقاومت خاک اطراف می گردد. در این روش واکنش های انجام گرفته بین بیندرهای تثبیت کننده (آهک، سیمان، گچ) و خاک، با تولید مواد سمنته سخت، افزایش مقاومت برشی و مدول فشاری ستون های تثبیت شده را موجب می شود. افزایش مدولهای فشاری در این ستون ها باعث اصلاح ویژگی های تراکم پذیری، افزایش مقاومت برشی و کاهش نشت در خاکهای آلی مجاور می گردد.

تقویت با ستون ها در خاکریزهای جاده ای اساسا با هدف افزایش ظرفیت باربری خاکها انجام می گیرد. مدولهای فشاری و نفوذ پذیری بالای این ستون ها، زمینه ای برای نشت های کمتر و تکمیل سریعتر این نشت ها در مقایسه با خاکهای تثبیت نشده را فراهم می کند. تعیین ابعاد برای این ستون ها با ملاحظات پایداری خاکریزهای ساخته شده بر روی آنها صورت می گیرد.

در تثبیت توده ای کل حجم خاک، از طریق مخلوط شدن با بیندرهای تثبیت کننده، اصلاح می شود. به منظور حصول نتایج مطلوب در روشهای اجرایی فوق ضرورت دارد واکنشهای شیمیایی و فیزیکی خاکهای آلی با بیندرهای تثبیت کننده به صورت آزمایشگاهی از طریق شیوه های علمی و تجربی مورد تحقیق و بررسی قرار گیرد. این پژوهش بر پایه چنین دیدگاهی انجام می شود. میزان موفقیت فرایند تثبیت در پروژه های اجرایی، به مطالعات آزمایشگاهی دقیق و منسجم و طرح اختلاط های مناسب آهک و خاک، بستگی دارد.

بررسی منابع مهندسی در سالهای اخیر عمدتا به کاربرد تثبیت کننده های کلسیم دار در خاکهای دارای مواد آلی تاکید دارند، گروهی از محققین، آهک، سیمان و یا ترکیبی از سیمان با تثبیت کننده های دیگر نظیر آهک، سرباره کوره، گچ و خاکستر بادی را برای تثبیت خاکهای آلی دار پیشنهاد می کنند.

مطالعات مقدماتی نشان می دهند که یکی از تثبیت کننده های شیمیایی بسیار موثر و معمول در خاکهای با قابلیت تورم بالا و ویژگی های خمیری زیاد، آهک (آهک زنده و یا هیدروواکسید کلسیم) می باشد. آهک، برای خاکهایی که مقادیر ریز دانه آنها زیاد باشد، به تنها یی می تواند تثبیت کننده موفقی باشد. افزودن آهک به خاکهای ریز دانه موجب بروز واکنش هایی نظیر واکنش تبادل یونهای مثبت، واکنش فولکولاسیون و واکنش پوزلانی می گردد. بروزاین فعل و انفعالات شیمیایی اثرات مهمی بر مشخصات فنی خاکها می گذارد و موجب اصلاح ساختار خاکهای ریزدانه می شود.

^۱ - mass stabilization